

РЕШЕНИЕ

№ 25248

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3009** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Ж. Ч., чрез пълномощник, срещу Решение без номер от 12.01.2026 г., постановено по НАХД № 16700/2024 г. по описа на СРС, НО, 101 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-023866/10.10.2024 г., издадено от началник сектор в ОПП-СДВР, с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че от СРС не са обсъдени всички възражения на наказаното лице. Според касатора не е реализирано ПТП, поради което не е извършено описаното в НП нарушение. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки касаторът поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касация в представени по делото писмени бележки счита касационната жалба за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка,

извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че 22.09.2024 г., около 12:55 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят Д. Ж. Ч. управлявал лек автомобил марка " Х.", модел " Е. ", с рег. [рег.номер на МПС] , и на около 20 метра преди кръстовището с [улица]при маневра за излизане от реда на паркираните автомобили не пропуска и реализира ПТП с движещия се отляво на него лек автомобил марка „Ф.", марка " Т.", с рег. [рег.номер на МПС] .За констатираното нарушение е съставен е АУАН серия ГА № 1342082 от 22.09.2024 г.

След запознаване с преписката от началник сектор в ОПП-СДВР било издадено процесното НП 24-4332-023866/10.10.2024 г. за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че описаното в НП нарушение е безспорно установено.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

От представените доказателства по делото безспорно се установява, че жалбоподателя е извършил посоченото нарушение.Съгласно ч. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените по този закон актове имат доказателствена сила до доказване на противното. От касатора не са ангажирани доказателства оборващи констатациите в АУАН. Безспорно е установено, че при осъществяване на маневра за излизане от зоната на паркиране, касаторът не е пропуснал движещото се в пътното платно МПС, като е реализирал ПТП.

Съгласно чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. В случая определената глоба е в законосъобразна.

Касационният състав намира за необходимо да посочи, че не са налице основания за определяне на случая като маловажен на основание чл. 28 от ЗАНН, предвид характера на обществените отношения, засегнати от извършеното нарушение, а именно опазване живота и здравето на участниците в движението по пътищата.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на

правната помощ в размер на 66,47 евро /130 лв./

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 21.01.2026 г., постановено по НАХД № 16700/2024 г. по описа на СРС, НО, 101 състав.

ОСЪЖДА Д. Ж. Ч., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Д, ет. 6, ап. 103, да заплати по сметката на СДВР сумата от 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем стотинки/, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.